

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Llegir el teatre

LA SENYORA FLORENTINA
I EL SEU AMOR HOMER
de Mercè Rodoreda

**MERCÈ RODOREDÀ, «Penèlope», a *Agonia de llum*.
Angle, 2002.**

Em compta el temps la marinada amarga,
la mar amb son abominable crit!
La mel dintre la gerra s'ha espessit
i els brots que vas deixar fan ombra llarga.

Oh xaragall lluent! La seda blanca
serà la lluna de la meva nit;
l'arbre cairat, capçal del nostre llit,
estén encara un pensament de branca.

Esquerpa, sola, tota fel i espina,
faig i desfaig l'absurda teranyina,
aranya al·lucinada del no-res.

Un deix d'amor arran de llavi puja
i mor com una llàgrima de pluja
al viu del darrer pètal que ha malmès.